

Mă strigă copilăria...

Alexandrescu Oana-Adriana

Încuiat-am sentimente-n ale inimii unghere
Ochii se-adâncesc în zare și clilesc străini și goi
Liturghia suferinței recitată-i cu durere
Umbrele divinității-și pierd conturul în noroi..

Mintea mea naște furtună.. mă lovesc mii de cuvinte
Sensul lor nu-l pot pricepe, am atâtea de făcut..
Nu mai simt cum trece clipa..nu mai sunt ca înainte
Simt cum se transformă-n mine viitorul în trecut!

Mă strigă copilăria sub o cetină de brad
Și îmi strâng în pumni speranța care sufletu'-mi aprinde
Peste zbaterile mele fulgi de nea cuminte cad
Haosul se stinge tainic sub suavele colinde!..

8.12.2017

Focșani.